

„Widenskabsmændene“ og om, at det ikke var heldigt, at der var mange Officerer om Bord paa Skibet, tør jeg dog sige, at jeg aldrig har set andet — og det gjaldt vist ogsaa paa den Tid, da den højtærede Minister selv foer til Søs, hvilket jo nu er ret længe siden — end at der altid var 4—5 Bagtchefer om Bord paa et Skib, mindst 5 paa en Fregat, i „Syn“ blev disse reduceret til 3, altsaa der kunde let være kommet endnu 4 Officerer med. Jeg har aldrig hørt, at det var til Skade for Tjenesten, at der var saa mange. Det er det Antal Officerer som det er Coutume at bruge i enhver Marine, hvorfor man saa skal undtage vor Marine fra denne Regel, ser jeg ikke, tilmed da det her er saare knebent med Søfart. — Med Hensyn til Sladivostof-Turen er det rigtigt, at der er 3, som have faaet Orlov, men der er en Premierløjtnant, som ikke har faaet den, fordi han skal staa paa Mobiliserings-Listen — ja, jeg ved det ikke bestemt, men jeg antager, at det er for at staa paa „Listen“ — men en Premierløjtnant, altsaa en fast Officer, skulde dog gerne kunne saa saadanne fortrinlige Ture som denne, saa at ikke den Officer, som skal føre Skibet, maa søge en Koffardiofficer i Stedet, da man ikke kan tage en ung Sekondløjtnant som næstkommanderende paa en saadan Tur. Der gaar saaledes en meget fortreffelig Vejliged tabt. Den højtærede Minister kunde stadig ikke forstaa min Beregning, jeg skal bare ganske kort angive, at Ministeriet vil have 9 Skibe og beregner dem til $3\frac{3}{4}$ Millioner Kr. pr. Sk. Det giver ca. 30 Millioner Kr. Udvalget har foreslaaet 6 plus 2 Krydsere mere og saa 4 Torpedojagere. Nu regne vi til vore Priser, altsaa vi sige: Der kan anstafes Skibe til 2 à 3,000 Tons, som man muligvis bliver nødsaget til at gaa ned til, da det vel ikke er rimeligt, at vi kun bygge et Skib til $3\frac{3}{4}$ Millioner Kr. hvert fjerde Aar. Saa komme vi til, at det i det højeste bliver ca. 24 $\frac{1}{2}$ Mill. Naar de træktes fra de 30 Mill., giver det dog en ret rigelig Besparelse, og det kunde samtidig fuldstændig opfylde Lovens Fordringer om „store Skibe“. Den højtærede Minister sagde med Hensyn til Torpedojagere, at vi ikke skulde have alle mulige Slaags, det mener jeg heller ikke paa nogen Maade vil være anbefaleligt, men naar vi ere nødsagede til at „strøgne“ de store Slaags“, saa bliver vi nødt til at anskaffe de mindre, kun maa de staa paa Hvide med de „mindre“, som vi kunne saa at gøre med, hvis vi nogen Ginde skulde komme i Kamp. Jeg skal tilføje, at Torpedojageren med sine defensiva Egenstaber tillige er særlig offensiv; jeg tror, at det er det

bedste Vaaben, der paa en Gang er offensivt-defensivt; derfor vilde et saadant Vaaben vistnok være heldigt for os. Jeg skal ikke komme tilbage til den højtærede Ministers Udtalelse om den „eneste Forhandling“, uden at bekræfte, at Ministeren var træt, og udtalte dette; og da jeg, som den Gang var Ordfører, tillod mig at sige, at jeg beklagede, at jeg ikke fik Vejliged til at replicere den højtærede Minister paa hans Bemærkninger, svarede Ministeren mig atter: „Ja, nu kan De jo tale med Udvalget om det“. Det var saaledes, det gif til. Naar den højtærede Minister siger, at han ikke har kæmpet imod Fæstningen, saa er der jo dog en ret stor Grads Forskel paa ikke at kæmpe mod Fæstningen og saa at arbejde for Marinen, og det var dette sidste, som Marinen sikkest har Følelsen af, kunde have været gjort nok saa varmt og nok saa velgørende for den og dens Fremtid.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem talte længere, end en kort Bemærkning berettiger ham til.

Rolle: Det er de Udtalelser, som den sidste ærede Taler fremkom med angaaende Rejsning, som nødsage mig til at tage Ordet, idet han udtalte, at han ikke vidste, at vore Søofficerer fik Vejliged til at uddanne sig om Bord i Sejlskibe. Jeg skal dertil bemærke, at Søofficerer have hver en Kommando om Bord i Dvellseskibet „Georg Stage“, der, som bekendt, er et Sejlskib, navnlig beregnet paa Uddannelse af unge Mennesker til Koffardislaaben. Allevæd af den Grund vil man ikke kunne give slip paa en saadan Uddannelse, uden at man i en følelig Grad besværer den Afgang, Officererne have til at søge praktisk Uddannelse. Jeg skal endvidere dertil bemærke, at vi kunne ikke efter mit Støn, efter min Erfaring, se bort fra Spørgsmaalet: Rejsninger i vore Skibe som Opdragelsesmiddel. Vi se, at dette er nødvendigt for Koffardimænd for at saa Styrmandsetsamen. De maa have faret saa og saa mange Aar i Sejlskibe og i øvrigt have sejlet i visse Farter, for man i det hele taget anser dem for stikede til at blive Befalingsmænd; og jeg tror ikke, at vi kunne lave Sømand paa anden Maade, end de lave dem i Koffardimarinen. Jeg tror, det er en nødvendig Betingelse for at uddanne Folk til dygtige Sømand, at man uddanner dem i Sejlskibe. Dysterne have Blik derfor. De sende deres Officerer ud, de skulle ligge og sejle med Kuttere rundt omkring i Farvandet for at saa Farvandskendskab og blive dygtige Søfolk. Jeg tror, vi skulle optage